

FOSFOR nr. 1 (maart – april – mei 2007)

Inhoudstafel :

- [Edito](#)
- [Stelling: 'Als toeristen steunen wij toch de plaatselijke bevolking? Want we laten daar veel geld achter en het toerisme levert veel jobs op.'](#)
- [Welkom in Hungryland](#)
- ["Zeven families leven nu al een jaar op straat..."](#)
- [Interview: "Later wil ik op het Midgard-kerkhof begraven worden naast de broers en zussen die ik als kind verloor"](#)
- [Samen in beweging](#)
- [Finalmente... Daniel presidente!](#)
- [Links](#)
- [Niet stilgezeten](#)
- [Voorzichtig](#)
- [Wereldkeuken: Bobotie](#)
- [FOS-spotting](#)

Edito:

Wij gaan steeds vaker en steeds verder op reis. Vliegtuigtickets worden almaar goedkoper. Een zalige vakantie doorbrengen in een exotisch oord, het ligt steeds meer binnen ons bereik. Maar worden de gewone man en vrouw in dat exotische toeristenparadijs daar ook beter van? Niet noodzakelijk.

In Namibië bijvoorbeeld zien heel wat eigenaars van grote farms in het toerisme een bijkomende troef. Ze investeren veel geld in luxehotels, zwembaden en georganiseerde safari's. Maar niet in hun personeel. De arbeidswetgeving wordt niet gerespecteerd en de werknemers hebben vrijwel geen sociale bescherming.

Een voorbeeld? De welgestelde Westerse toerist betaalt voor zijn verblijf op een Namibische toeristenlodge bijna 250 euro per dag in volpension. Terwijl de landarbeiders die dag moeten rondkomen met amper 2 euro. Welkom in Hungryland.

FOS wil een Leefbaar inkomen via Waardig werk voor iedereen. Samen met onze partner NAFWU, de Namibische landarbeidersvakbond, willen wij een beter bestaan voor de landarbeiders in Namibië en voor alle mensen wereldwijd.

Annuschka Vandewalle
Algemeen Secretaris FOS

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

Stelling: 'Als toeristen steunen wij toch de plaatselijke bevolking? Want we laten daar veel geld achter en het toerisme levert veel jobs op.'

Reactie uit Z:

'Niet waar. Maar een kleine groep rijken, vooral blanken, wordt steeds beter van het toerisme. Het lijkt wel of het toerisme de kloof tussen arm en rijk nog dieper maakt. In de sector wordt steeds vaker met korte arbeidscontracten gewerkt. De lage lonen laten niet toe om uit de vicieuze cirkel van de armoede te ontsnappen. Zelfs de fooien gaan

vaak naar de zaak en niet naar het personeel. Een aantal toeristen houdt hier heel wat prostitutie in stand, die ook rechtstreeks met onze armoede te maken heeft.'

Japhet Shapanda Hellao

Kok in de vakbondskantine van Katutura, een zwarte buitenstad van Windhoek

Reactie uit N:

'Toerisme biedt in principe perspectieven voor de economische ontwikkeling in het Zuiden, maar het spreekt vanzelf dat veel afhangt van de wijze waarop het wordt georganiseerd. Van leefbaar inkomen via waardig werk is geen sprake wanneer de toerisme-opbrengsten niet naar het land zelf terugvloeien en de sociale rechten van de lokale werknemers niet worden gerespecteerd. Als vakbond maken we best werk van "sociaal" toerisme op mondiaal vlak waarbinnen waardig werk en inkomen centraal staan.'

Caroline Copers

Algemeen Secretaris Vlaams ABVV

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

Welkom in Hungryland

FOS één mei-campagne 2007

In 2007 gaat onze 1 mei-campagne over 'Een leefbaar inkomen via waardig werk'. Ook dit jaar past het thema in de campagne over de millenniumdoelstellingen van de Vlaamse Noord-Zuidbeweging: '2015 De tijd loopt'. FOS-partner NAFWU, de landarbeidersvakbond in Namibië, staat centraal.

Wat is waardig werk?

Gewoon 'werk hebben' is op zich onvoldoende. Want kinderarbeid, dwangarbeid, slechte en ongezonde werkomstandigheden zijn nog steeds dagelijkse realiteit, ook in de formele economie. Waardig Werk is een belangrijke motor om tot ontwikkeling te komen, wereldwijd. Ook de recent opgerichte wereldvakbond IVV is een belangrijke pleitbezorger van Waardig werk.

Waardig Werk is volgens de Internationale Arbeidsorganisatie (ILO) een recht voor alle mannen en vrouwen op zinvol werk dat een eerlijk loon oplevert. Er is veiligheid en gezondheid op de werkplaats en sociale bescherming voor de families. Het biedt uitzicht op persoonlijke ontwikkeling en sociale integratie. Het biedt de vrijheid om zich te organiseren en de mogelijkheid om deel te nemen aan beslissingen die het leven van de werknemer beïnvloeden. Er zijn gelijke kansen en behandeling voor iedereen.

Wat is een leefbaar inkomen?

Alle mensen hebben recht op voeding, onderwijs, huisvesting en gezondheidszorg. Dat moet kunnen met een leefbaar inkomen. Voor liefst 1,4 miljard mensen is het beroepsinkomen

echter ontoereikend. 90% van alle landen in de wereld heeft een wettelijk minimumloon. Maar niet alle werknemers vallen onder deze wetgeving. Vooral thuiswerkers en landarbeiders vallen uit de boot, terwijl zij vaak de meerderheid van de armen vertegenwoordigen. Maar zelfs het wettelijk bepaalde minimumloon is vaak veel te laag. Wie geen leefbaar inkomen heeft komt in een neerwaartse spiraal terecht. De armoede wordt van de ene generatie op de andere doorgegeven.

Wat wil FOS?

FOS wil dat álle werknemers een leefbaar loon kunnen afdwingen op grond van een wettelijke bepaling. En minstens even belangrijk is dat zij dit loon verwerven via 'waardig werk'. Zodat de werknemer en zijn of haar familie daarmee hun basisbehoeftes kunnen vervullen!

Wilde beesten uit Hungryland...

Op 1 mei lanceren we onze campagne in Oostende, Kortrijk, Gent, Mechelen en Bilzen. Let tijdens de optocht op de leeuwen, zebra's en andere struisvogels uit Hungryland! Zij delen zonneklepjes uit met informatie over dit paradijs voor de welgestelde toerist, samen met charmante stewards en hostesses van het reisbureau.

Na de optocht en de toespraken willen we zo veel mogelijk mensen met deze wilde dieren op de foto. En we vragen of ze een steunbrief voor NAFWU willen ondertekenen. Die brieven en foto's bezorgen we dan aan NAFWU, die daarmee weer een argument hebben in het overleg met de werkgevers en de Namibische overheid. Om iets aan de slechte arbeidsomstandigheden te veranderen.

Wil je op 1 mei meehelpen in één van de steden waar FOS actie voert? Alle hulp is welkom! Bel 02/552 0314 of mail naar sissi.vlamynck@fos-socsol.be

Win een maandloon!

Vanaf half april tot eind mei 2007 hangen we onze campagneaffiche uit in de kantoren van ABVV en de Socialistische mutualiteiten. Via een folder met een prijsvraag kunnen mensen een heus maandloon winnen... het maandloon van een Namibische landarbeider: 46 euro!

Toeristisch paradijs

In Namibië zien een aantal van de zeer grote boerderijen toerisme als een interessante extra inkomstenbron. Brad Pitt en Angelina Jolie maakten de rust en het natuurschoon van Namibië wereldwijd bekend. Maar ook Unicef-ambassadeurs Goedele Liekens en Helmut Lotti vertoefden afgelopen jaren al in het Namibische toeristenparadijs.

Sommige toeristische farms richten zich specifiek op de welgestelde Westerse toerist en vragen bijna 250 euro per dag in volpension, terwijl de landarbeiders daar slechts 50 euro per maand verdienen.

Onze partner NAFWU

Onze vakbondspartner NAFWU (Namibian Farm Workers Union) probeert iets aan de situatie te veranderen. Eén van de speerpunten van NAFWU is de naleving van het minimumloon door de werkgevers. Werkgevers die dat niet doen komen hiermee in de publiciteit, en dat is erg doeltreffend. Ook werkgevers die de arbeidswetgeving hun werknemers respecteren - en die zijn er ook wel – worden kenbaar gemaakt door NAFWU.

46 euro per maand

In 2003 werd in Namibië voor het eerst een minimumloon voor landarbeiders vastgelegd: een maandloon van 46,13 euro voor een 45-urenweek, overigens nog steeds onder de armoedegrens van 2 dollar per dag. De helft van de landarbeiders krijgt zelfs dat niet uitbetaald.

Bovendien moet de werkgever zijn werknemers registreren bij de sociale zekerheid. Voor meer dan de helft van de landarbeiders is dat niet gebeurd. Als je dan ziek wordt, bevalt of sterft, hebben jij of je familie nergens recht op. Vaak hebben de mensen dan ook geen geld om zich te laten behandelen. Of ze moeten geld van familie en vrienden bijeenleggen om de kist van een overleden familielid te kunnen betalen.

Een landarbeidersvakbond heeft een aantal specifieke problemen. De boerderijen liggen zeer afgelegen en vaak ver uit elkaar, wat de communicatie en mobilisatie beperkt. Daarnaast zijn de landarbeiders door hun geringe scholing vaak niet op de hoogte van hun rechten.

Die rechten worden frequent geschonden: te lage lonen, geen contracten, gebrekkige huisvesting, geen registratie bij de sociale zekerheid, onrechtmatig ontslag, ongezonde en onveilige arbeidsomstandigheden.

Ontslagen

Veel werkgevers zijn niet blij als hun werknemers zich aansluiten bij de vakbond. Ze geven dat niet openlijk toe. Maar bijna alle uitvoerende leden van de vakbond zijn ondertussen met een smoes ontslagen, en dat is geen toeval.

Als landarbeiders niet meer in staat zijn te werken, dan zijn ze overgeleverd aan de goede wil van werkgever, familie of vrienden. Van overheidswege is er op dat vlak niets geregeld. Als de arbeiders zijn kromgewerkt zoekt de eigenaar vaak een reden om hen te ontslaan. Dat bespaart hem de eenmalige “pensioenvergoeding” van enkele maanden salaris. Eén van de meest recente strijdpunten van NAFWU is een pensioenfonds waarop alle leden een beroep kunnen doen. Om op die manier de overheid onder druk te zetten.

Onleefbaar

De wantoestanden in Namibië staan niet alleen. Het minimumloon voor landarbeiders in Mozambique is bijvoorbeeld 25,43 euro per maand. Ook in Mozambique, met zijn lage levensstandaard, kan je daar niet van leven. Wanneer je de minimumlonen aanpast aan onze Westerse levensstandaard, dan krijg je een maandloon van ongeveer 130 euro. Zelfs in een land als België, met degelijke sociale zekerheid en onderwijs betaald door de overheid, kan je daar niet van leven.

Arnout Fierens
FOS-Educatie

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

“Zeven families leven nu al een jaar op straat...”

FOS sprak met Alfred Angula, Algemeen secretaris van NAFWU

“De landarbeiders vormen een grote gemeenschap op zich en worden ook door de rest van de bevolking als aparte groep beschouwd. Ze leven, wonen, werken en sterven op de grond van iemand anders. Dat is onwaardig. Het is onmogelijk je in die omstandigheden op je gemak te voelen. Als ze stoppen met werken mogen ze niet op de grond van de eigenaar blijven. Ze hebben geen pensioen en komen op straat terecht. We willen dat de overheid bepaalt dat landarbeiders op rust daar toch kunnen blijven wonen. Als je nu je baan kwijtraakt, heb je niets. Er zijn ook wel een paar goede werkgevers, die bijvoorbeeld onlangs een stuk land aan hun werknemers gaven. “

“Zeven families leven nu al een jaar op straat. Door een ruzie om land met de eigenaar. Nu wonen ze onder een zeil. We zijn een rechtszaak begonnen, maar dat kan lang duren.”

Vrije radio

“Hoe maken we de mensen bewust en de eigenaars verantwoordelijk? Onze vrije radio is de enige manier om een groot bereik te verzekeren. We gaan ook zelf naar de boerderijen. Om niet enkel gehoord maar ook gezien te worden. En om solidariteit te tonen, moed in te spreken en advies te geven. “

Weeskinderen

“Er is leerplicht, maar de kinderen op de boerderijen leven te ver van de steden. En het schoolgeld is ongeveer twee keer het loon van een landarbeider. Wezen door HIV/aids zijn een acuut probleem in Namibië. Er is geen enkele opvang van overheidswege. Als ze geen familie meer hebben of als die niets doet, komen de weeskinderen gewoon op straat terecht.

Druk

“NAFWU heeft 15.000 tot 20.000 ingeschreven leden. De laatste jaren kunnen we de overheid onder druk zetten. We demonstreren en we tonen ook goede voorbeelden, die onze eisen kracht bijzetten. Dat kan de overheid niet zomaar negeren. En er is een goede samenwerking en solidariteit met andere vakbonden. NAFWU is in staat om andere nationale vakbonden van landarbeiders in de regio te assisteren, en dat doen we ook. “

Opgetekend door Sissi Vlamynck

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

Interview: "Later wil ik op het Midgard-kerkhof begraven worden naast de broers en zussen die ik als kind verloor"

Interview met Nationaal NAFWU-Secretaris Roselien !Gorases (32)

Roselien:

"Mijn moeder werkte als huishoudster op Midgard, een grote boerderij op 80 km van Windhoek, die nog steeds eigendom is van de rijke 'Duitse' familie List. Mijn stiefvader was er landarbeider. Zij kreeg voor haar werk een weekloon van amper één euro, hij kreeg een maandloon van nog geen 25 euro.

Mijn oudste broer en ik zijn de enige overlevenden van zeven kinderen. Het dichtstbijzijnde hospitaal bevindt zich op 65 km en qua transport waren we volledig afhankelijk van de familie List. Het verlies van mijn broertjes en zusjes was uiterst traumatiserend.

We stonden elke dag om halfzes op om het vuur aan te steken en thee te zetten voor onze ouders. Wij moesten ook hout sprokkelen en voor vuur en warm water zorgen. In de hut sliep iedereen op de grond, dicht tegen elkaar aan. Er waren niet genoeg dekens en 's nachts daalde de temperatuur soms tot het vriespunt. Naar het toilet gaan gebeurde in de bush. 's Avonds was er altijd de angst voor slangen en schorpioenen. Elektriciteit was er niet. Mijn mooiste herinneringen zijn de verhalen die mijn stiefvader op zondagen vertelde.

Ik was een goede leerling en de kerk besloot om het schoolgeld voor mijn hoger middelbaar onderwijs te betalen. Ik kon in Windhoek logeren bij een oom. Daar moest ik voor het ganse gezin schoonmaken, koken, wassen en plassen, als eerste opstaan en als laatste gaan slapen. Ook de kinderen beschouwden me als hun persoonlijk slaafje. Daar zijn dingen gebeurd waarover ik nu nog niet durf spreken. Toen ik mijn diploma behaalde ben ik onmiddellijk terug bij mijn moeder en broer gaan wonen. Mijn stiefvader was intussen overleden.

Mijn diploma was van geen tel op de farm, die intussen ook een groot toeristisch hotel en conferentiecentrum geworden was. In de week aten we millepap met een rantsoen vlees. Enkel op zondag kwamen er groenten en wat fruit op tafel, uit het kleine moestuintje van mijn stiefvader.

In 2001 schold multimiljonair Werner List enkele van zijn werknemers uit voor bavianen. Na vijf maanden actie volgde dan toch een publieke verontschuldiging en zelfs een bescheiden steunfonds voor de landarbeiders. De goede naam van de familie List mocht immers niet langer besmeurd worden.

"Toen groeiden onze bewustwording en zelfrespect. Ik had nog nooit van vakbonden gehoord maar werd wat later zowaar vakbondsafgevaardigde op Midgard. Ik kreeg zelfs de kans om naar Europa te gaan. Intussen was ik gepromoveerd tot kamermeisje van de VIP-vertrekken. Als ik uit NAFWU stapte, mocht ik receptioniste worden, wat ik natuurlijk weigerde!"

Door een drastische herstructurering in 2005 verloren meer dan honderd landarbeiders op Midgard hun job. Dankzij NAFWU konden ze kiezen tussen een eenmalige ontslagvergoeding van 1800 euro of een stukje land aan de grens van het domein.

"Mijn moeder koos voor een stukje grond en mijn broer en ik voor het geld. Daarmee bouwden we een klein huisje voor haar en kochten we twee koeien en twee geiten. Ik ga haar

elke week bezoeken, maar vorige week brak mijn hart. Er was amper iets te eten. Het land ligt braak en niemand kijkt naar hen om. Ik ben nu zelf op zoek naar een betrekking in de stad en probeer van mijn spaargeld af en toe een zak rijst of meel voor haar te kopen...

“Generaties lang offerden we onze levens op voor enkele steeds rijker wordende families. Wanneer kunnen we eindelijk van ons eigen zweet leven?”

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

Samen in beweging:

1 Een gewone huisvrouw op bezoek

Margaretha Guidone, de 'gewone huisvrouw uit Kapellen' is op bezoek geweest bij FOS.

Minister Bruno Tobback nodigde haar uit om voor België het woord te nemen op de VN-klimaatconferentie van 15 november 2006 in Kenia. Daar bezocht ze ook de ravage die de overstromingen ten gevolge van de klimaatwijziging in een paar sloppenwijken aanrichtte.

En ze besloot iets te doen om de moeilijke levensomstandigheden van die mensen in de sloppenwijk te verbeteren. Daarom bezocht ze ons kantoor en had midden in de eindejaarsperiode een lange babbel. Want ze wil in ons land meer aandacht voor de klimaatproblematiek in relatie tot de Noord-Zuidproblematiek.

Margaretha Guidone werd vorig jaar bekend door haar bewustmakingsacties in verband met het milieu en de opwarming van de aarde. Ze spoorde met succes politici aan om naar de nieuwe klimaatdocumentaire 'An Inconvenient Truth' van Al Gore te gaan kijken.

2 Vakbonden en NGO's vinden elkaar op WSF in Nairobi

Het 7de Wereld Sociaal Forum vond plaats in Nairobi van 20 tot 25 januari 2007, voor de eerste keer in Afrika. FOS werd vertegenwoordigd door Kwaku Acheampong (FOS-Brussel) en Jos Martens (FOS-Pretoria). Verschillend Afrikaanse FOS-partners waren aanwezig. De aanwezigheid van deze partnerorganisaties bood een goede gelegenheid om contacten te leggen en aan 'networking' te doen.

Uit Vlaanderen waren Eddy Van Lancker en zijn collega's van het ABVV present. Voor de arbeidersbeweging was deze bijeenkomst belangrijk. Zo erkende de top van de nieuwe mondiale eenheidsvakbond IVV dat zij de NGO's en de andere sociale bewegingen nodig hebben voor de sociale strijd. 'NGO's en andere sociale actoren zijn bondgenoten in de strijd om een rechtvaardige wereld', zei Guy Ryder, algemeen secretaris van de wereldvakbond, tijdens de workshop over Waardig Werk.

De lancering van de campagne 'Waardig Werk - Waardig leven' was een van de hoogtepunten.

3 ANSA stelt boek voor op WSF

Een andere belangrijke gebeurtenis op het WSF was de officiële voorstelling van het boek over Alternatives to Neo-liberalism in Southern Africa (ANSA). Deze alternatieve politiek om duurzame menselijke ontwikkeling te bevorderen werd gelanceerd door enkele

academici en sociale activisten in Zimbabwe in 2003. Dankzij de steun van donoren als FOS gebeurde onderzoek naar dit beleidsalternatief. Dat werd nu gebundeld in een boek en CD-rom.

Een Duitse dame maakte volgende opmerking bij de voorstelling: 'Dit is een grote dag in de geschiedenis van ontwikkelingssamenwerking. Tijdens de laatste vijftien jaar riep iedereen om haalbare beleidsalternatieven voor de opgelegde maatregelen van de Bretton Woods-instellingen. Eindelijk hebben we iets concreets in handen om na te streven'.

Nu kunnen activisten deze maatregelen massaal te verspreiden en uitleggen, en politici en beleidsmakers warm maken voor dit alternatief. Exemplaren van het boek zijn gratis te downloaden op www.ansa-africa.org.

4 Arbeiders (M/V) van Hermosa danken ons

Vorige maand kreeg FOS van de arbeiders van Hermosa, een textielfabriek in El Salvador, plechtig een ingelijste 'Reconocimiento', als dank voor onze solidariteit. Na jaren onderhandelen behaalden de werknemers vorige maand immers een overwinning.

Toen ze in mei 2005 een onderzoek wilden naar de arbeidsschendingen in hun fabriek, sloot de werkgever prompt de deuren. De werknemers bleven achter zonder werk en zonder uitbetaling van de laatste lonen. Op allerlei fronten voerden ze actie. Ook tegen Nike en Adidas. Die waren opdrachtgevers van Hermosa en ondertekenden een gedragscode. Die zegt dat hun leveranciers het recht op vereniging moeten toelaten en mensen correct betalen. Ze waren op de hoogte van de schendingen van arbeidsrechten, maar lieten toch begaan.

Honderden mensen betuigden hun steun door de petitie te ondertekenen. We danken iedereen dan ook van harte voor dit duidelijke signaal. We houden jullie zeker op de hoogte van de reactie van Adidas en Nike!

Vakbondsleidster Fabia Gutierrez en haar dochtertje met de dood bedreigd

FOS-partner FESITRADEH uit Honduras vraagt dringend om internationale solidariteit. Algemeen secretaris Fabia Gutierrez, die ons bezocht tijdens een uitwisselingsweek in oktober 2005, ontvangt sinds de jaarwisseling doodsb bedreigingen. Ook haar dochtertje wordt bedreigd. De bellers verwijzen regelmatig naar de onopgehelderde dood van haar tienerzoon jaren geleden. De vakbondskoepel vreest voor een nieuwe golf van syndicale repressie.

Jarenlang heerste er een klimaat van totale syndicale repressie in Honduras. Verschillende vakbondsleiders werden vermoord, verdwenen spoorloos of werden continu achtervolgd door staatsveiligheid of knokploegen van het patronaat. Dit klimaat verbeterde langzamerhand. Maar in nieuwe sectoren zoals de maquila, deden en doen de werkgevers er alles aan om onafhankelijke, vrije vakbonden binnen hun bedrijven tegen te gaan.

Steun Fabia en de Hondurese vakbonden. Teken onze online petitie aan de Hondurese overheid: www.fos-socsol.be

6 Internationale Vrouwendag in Kortrijk

"Sikhula Sonke": we groeien samen. Het is niet alleen de naam van de vakbond die binnen onze Zuid-Afrikaanse partnerorganisatie Women on Farms Project (WFP) is ontstaan. Het was ook de slagzin van de Internationale Vrouwendag op 8 maart 2007 in Kortrijk. En warempel ook de naam van een nieuwe cocktail op basis van gembersap!

'Zusterbanden' was het centrale thema, en Zuid-Afrika het gastland. FOS zorgde voor beeldmateriaal over het land en de aidsproblematiek waar veel vrouwen het slachtoffer van worden. 'Op de sofa' bij Katrien Rosseel kwamen tal van vrouwen vertellen over hun banden met vrouwen over de hele wereld. Ook Fatima Shabodien, hoofd van WFP, werd geïnterviewd via Internet. Hoewel Zuid-Afrika een sterke bevrijdingsbeweging kende, zijn veel vrouwen die op de landerijen rond Kaapstad werken nog steeds afhankelijk van hun man om als werknemer erkend te worden. Gelijke rechten zijn dan ook een prioriteit voor de organisatie.

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

Finalmente... Daniel presidente!

Op 5 november 2006 stonden in Nicaragua bij de presidentsverkiezingen twee maatschappijmodellen pal tegenover elkaar: de 'marktcultuur' van de rechtse liberale partijen en het 'sociale alternatief' van de Sandinistische partijen.

Daniel Ortega, kandidaat van het Sandinistische FSLN, won met 38% van de stemmen, na drie opeenvolgende nederlagen. Mensen stemden massaal, vooral jongeren en inwoners van arme wijken. Met een opkomst van 75% haalde Nicaragua het hoogste cijfer ooit. Bij de volksbewegingen en vooral bij de allerarmsten heerste een enorme euforie. De armen stellen hun hoop op een beter leven nog altijd op Ortega en het Sandinisme. Want na 16 jaar neoliberalisme steeg het aantal armen van 2 naar meer dan 4 miljoen. 80% van de bevolking moet leven met minder dan 2 dollar per dag. 35% van de kinderen is ondervoed, en Nicaragua is het op één na armste land van Latijns-Amerika.

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

Links

Voor een deel dankt Ortega zijn overwinning aan de verdeeldheid tussen de twee liberale partijen. Maar het stijgende succes van het FSLN werd al aangekondigd na de gemeenteraadsverkiezingen van november 2004, waarbij 65% van de verkozen burgemeesters Sandinisten waren. Die voeren over het algemeen een degelijk beleid, wat bijdroeg tot het succes van Ortega.

Hoe links zijn het FSLN en Ortega nog? De partij sloot pacten met rechtse groeperingen en kende corruptieproblemen. Maar ze voert wel de strijd tegen het neoliberalisme het hoogst in het vaandel en leunt het dichtst aan bij de radicale strekking van de progressieve as in Latijns-Amerika (Venezuela, Cuba, Bolivia).

Wat zal Ortega allemaal kunnen verwezenlijken? Op 10 januari had de machtsoverdracht plaats en Ortega koos zijn kabinet op basis van voorstellen van de Sandinistische bewegingen. Op Volksgezondheid, Sociale Zekerheid en Arbeid zitten ministers die door onze partners FNT en ATC voorgedragen werden. Er bestaat dus hoop dat sociale projecten en programma's, die totnogtoe enkel door de civiele maatschappij gedragen waren, nu ook door de overheid zullen worden ondersteund.

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

Niet stilgezeten

Ondertussen zaten Ortega en de nieuwe regering de eerste weken zeker niet stil. Toegang tot gezondheidszorg en onderwijs zijn ondertussen volledig gratis. Openbaar vervoer werd goedkoper. Er werden "volks- en burgerraden" opgericht voor 'directe democratie'. Voor de inheemse bevolking van de Caribische kust werd een programma voor voedselzekerheid gestart. De lonen van hoge ambtenaren werden teruggedroefd. Er werden akkoorden gesloten met Venezuela, Brazilië, Syrië en Iran over goedkope brandstof, gasleidingen, raffinaderijen, schuldkwijtschelding, samenwerking op gebied van gezondheid en onderwijs, bouw van sociale woningen, aanleg van een 'interoceaanse' weg, beton- en autofabrieken en elektriciteitscentrales. Nicaragua werd lid van ALBA (Alternativa Bolivariana de las Américas), een 'eerlijke handelszone' waarvan ook Cuba, Venezuela en Bolivia lid zijn. En Nicaragua kreeg ten slotte van de Wereldbank een schuldkwijtschelding van bijna 1 miljard dollar.

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

Voorzichtig

Maar Ortega is wel voorzichtig: het vrijhandelsakkoord met de VS (CAFTA) zegt hij niet op en aan het IMF (Internationaal Monetair Fonds) belooft hij alle akkoorden trouw na te komen.

Het wordt dus uitkijken of de sociale basisorganisaties in staat zullen zijn blijvend druk uit te oefenen op het beleid. En daarin zal FOS zijn partners zeker verder steunen.

Op Volksgezondheid, Sociale Zekerheid en Arbeid zitten ministers die door onze partners FNT en ATC voorgedragen werden.

Roos De Witte
FOS-Regioverantwoordelijke Centraal-Amerika en Cuba

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

Wereldkeuken: Bobotie

Voor vier personen

Typisch voor heel Zuidelijk Afrika, zeker ook voor Namibië
Wij probeerden alvast deze variant, het was heerlijk!

Ingrediënten:

500g lams-of rundsgehakt
1 grote zoete ui, fijngesnipperd
1 teen knoflook, zeer fijn gehakt
1 snee wit brood, in melk geweekt
1 eetlepel olie
Stukje gember van twee centimeter, geschild en fijn geraspt
1 zure appel, geschild en in blokjes gesneden

50g rozijnen
25g amandelschraapsel
2 à 3 eetlepels abrikozenconfituur
1 eetlepel suiker
Sap van een halve citroen
Peper en zout volgens smaak
½ eetlepel kerriepoeder
1 mespunt kurkuma (geelwortel)
2 eieren
125 ml melk
4 laurierblaadjes
½ onbespoten citroen in dunne (halve) plakjes
Worcestershiresaus

Bereiding:

Fruit de ui in de olie. Voeg het gehakt, de look, de gember, peper en zout en de specerijen toe en bak het gehakt rul. Voeg brood, appel, amandelen, rozijnen, confituur, citroensap en suiker toe en stoof nog een vijftal minuten. Breng op smaak met peper en zout. Verwarm de oven voor op 175°C. Vet een rechthoekige ovenschaal van 15 à 20 cm in. Schep het gehaktmengsel er in en strijk de bovenkant glad. Klop de melk met de eieren los met een snuifje zout en giet dit uit over het gehaktmengsel. Leg de laurierblaadjes en citroenplakjes er boven op. Zet de schotel midden in de oven en bak de bobotie in 45 minuten goudbruin.

Serveer met vruchtenchutney, een groene salade en rijst.

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

FOS-spotting

21 april

15u

Vorming 'Gezondheid in de maquila':

VIVA-WVL

Afdeling Marke

25 en 26 april

Solidariteitsmaaltijd Socialistische beweging

Brussel (vooraf inschrijven bij FOS!)

1 mei

Lancering FOS-campagne

Oostende, Kortrijk, Gent, Mechelen en Bilzen

3 mei

15u

Roeselare

Voordracht van FOS over gezondheid in Zuid-Afrika

S-plus afdeling

6 mei

Leuven

Leuven OndersteBoven

Hou deze datum vrij en geniet van een mooie zondag met een compleet en verrassend programma voor jong en oud. FOS krijg je te zien en te horen op de slotreceptie. Daar

zetten we onze campagne over loon en werk in de kijker met heel wat Zuiders
feestgedruis.

Org. Platform van organisaties

12 mei

Brussel VUB

Cubadag

Org. Coördinatie Cuba

12 mei

Gent, Faculteit economie op Sint-Pietersplein

Congres

ABVV Oost-Vlaanderen